

steren, at han er gaaet med til at forhøje Prisen paa Hvedemel, da det jo kun — det ved alle og enhver — er sket for at forhindre, at Prisforskellen paa dansk og amerikansk Hvedemel skulde gaa i de private næringsdrivendes Lommer i Stedet for at indgaa i Statskassen og derfra igen gaa ud til Befolkningen, efter at man havde taget Bestemmelse om, at Prisen paa andet Mel skal nedsættes til Fordel for Befolkningen.

**Anden Næstformand** (*Alfred Christensen*): Det ærede Medlem for Ribe Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Slebsager**: Den højtærede Minister mener altsaa, at han i høj Grad har handlet med Omtanke, da han ikke gjorde disse Institutioner opmærksom paa, at Prisen antagelig vilde blive forhøjet, hvis Rationeringen blev ophævet. Jeg mener, at Ministeren her ikke har handlet med nogen stor Omtanke, men hvem der har Ret, faar vi nu lade andre afgøre. Jeg er ikke sikker paa, at Ministerens Partifæller i al Almindelighed er begejstrede for den ministerielle Omtanke i denne Sag.

Men der var en Ting, som den højtærede Minister ikke svarede paa. Ministeren drog de 12 500 Tons Hvedemel, som er købt i Amerika, ind i Debatten ved at fremhæve, at dem var der Udsigt til, at vi kunde faa frem. Jeg sagde da, at saa maatte Prisen paa det danske Hvedemel sættes i Forhold til Prisen paa disse 12 500 Tons, og jeg ønskede derfor at faa at vide, om disse 12 500 Tons var købt til 90 Kr. pr. t., thi ellers kom der ikke det rigtige Forhold mellem Prisen paa dansk Hvedemel og Prisen paa amerikansk Hvedemel.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge Debatten, men jeg skal sige til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), at jeg altsaa har takseret ham fuldstændig rigtigt. Hvis han havde faaet Oplysning om, at Hvedemelsprisen vilde blive forhøjet, vilde han ikke have været med til at anbefale Rationeringens Ophævelse. Det ærede Medlem mente for øvrigt, at man i den overordentlige Kommission havde været noget betænkelig og ment, at der muligvis kunde komme en Forhøjelse af Hvedeprisen. Det er derfor, den overordentlige Kommission har sagt: Forudsætningen for vor Tilslutning til Rationeringens Ophævelse er, at Maksimalprisen paa dansk Hvede oprettholdes. Nu ser det ærede Medlem altsaa, at hans Forudsætning der er bristet.

**Indenrigsministeren** (*Rode*): Det ærede Medlem mener, at det, jeg burde have gjort visse Udvalg opmærksom paa, var, at hvis Rationeringen bortfaldt, vilde der komme en Forhøjelse af Priserne. Nej, det har jeg ikke haft nogen Anledning til at gøre dem opmærksom paa, thi det er ingenlunde min Opfattelse, at det i og for sig vilde have været en nødvendig Følge. Men der indtraf noget uforudset, noget, som ingen Omtanke kunde have givet en Besked om, nemlig en uventet Forhøjelse i Udlandet af Priserne, og denne medførte nødvendigt de Foranstaltninger, der er truffene. I den Anledning gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om det amerikanske Hvedemel, hvilket beviser, at Partiet Venstre har valgt til Ordfører et Medlem, der ikke er tilstrækkeligt inde i den økonomiske Lovgivning. Thi det ærede Medlem maa vide, at alle Partier i den overordentlige Kommission har imødekommet Importen med Hensyn til den af den fremsatte Paastand, at hvis man ikke gav den Lejlighed til ogsaa paa det hjemlige Marked at faa Andel i den Forhøjelse, som Markedsprisen var undergaaet i Udlandet, vilde der ingen Import finde Sted. Det ærede Medlem vil let forstaa, at hvis der ligger amerikansk Hvedemel i Amerika, købt til 60 Kr. f. Eks., og Prisen i Amerika stiger til 90 Kr., saa sælger man Melet i Amerika, hvis man ikke i Danmark kan faa 90 Kr. for det. Vi har under tidligere Forhold kunnet gaa til meget drastiske Forholdsregler i saadanne Tilfælde, naar det nemlig gjaldt om at sikre den danske Stat visse for dens Ophold nødvendige Indkøb. I saadanne Tilfælde har vi under Krigen lagt Beslag paa Kontrakter og tvunget til at hjemføre til Indkøbspris og til derefter at sælge til en dertil svarende Pris. Men saadanne Foranstaltninger mener man jo ikke at kunne gennemføre, naar man overhovedet skal søge at lade den frie Handel i nogen Henseende virke og tage Risiko og Fortjeneste. Et System som det, det ærede Medlem indirekte maatte mene var ønskeligt, vilde føre til udelukkende Statshandel og udelukke enhver Optagelse af den frie Handel.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Udvalgsflertallets Indstilling* (se Tillæg B.)

vedtoges med 61 Stemmer. (44 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.)